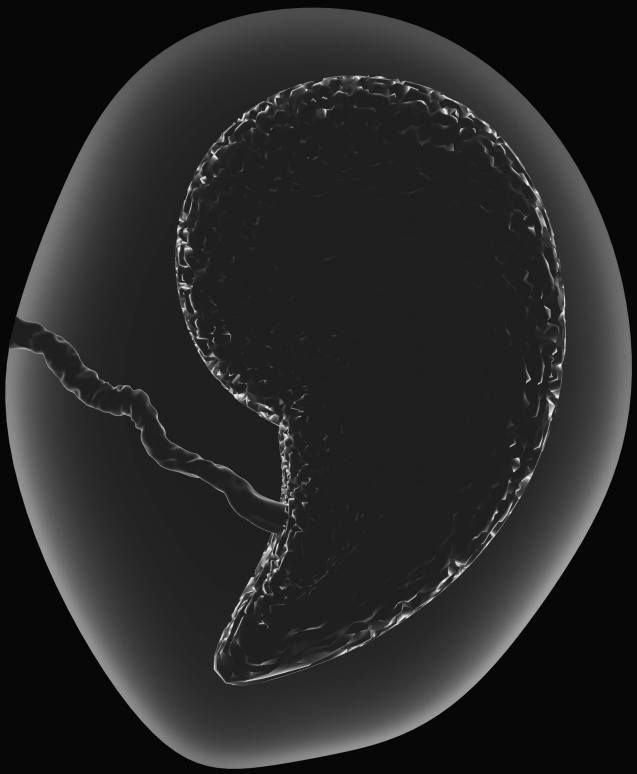

Virgülsüz

Çağlar Simsoy

OKUNACAK NESNE

ViRGüLSüZ

Çağlar Simsoy

© Çağlar Simsoy

Okunacak Nesne

Kitabın Adı: Virgülsüz

Yazar: Çağlar Simsoy

Yayın Yönetmeni: Eflatun Solmaz

Düzelti-Mizanpaj: Mücevher Dikinesoy

Kapak Tasarımı: Çağlar Simsoy

Birinci Edisyon: Mart 2020 (KDY)

İkinci Edisyon: Şubat 2022

Tüm hakları Çağlar Simsoy'a aittir.

Kaynak belirterek yapılacak alıntılar dışında hiçbir ticari üründe tamamen ya da kısmen kullanılamaz. Eserin özgün yapısında değişiklik yapmaksızın, dijital ortamlarda paylaşılabilir, çoğaltılabilir.

İletişim: caglarsimsoy@gmail.com

Çağlar Simsoy

İstanbul'da doğdu.

Bir sahil kasabasında yaşamaya çalışıyor.

Yazarın diğer eserleri

Hiç (şiir)

Ya Ata Bin Ya Karıncaya (öykü)

Beynim Göçüyor (öykü)

Yük (şiir)

Numara Yapma (öykü)

Anneme
ve
Babama

başlangıç

başlangıçta söz vardı
biri sözünde durmadı
söz yalana dönüştü
öykü oldu
üçleme
beşleme
milyarlama

bir acun
idealar acunu
bir adam ki tam adam
buradakiler kopya
sayısız kombinasyon
hep *ıska*

başlangıçta söz vardı
tane tane anlatıldı
yorum üstüne yorum
sorularla suyu çıktı

bir'den
yedi milyar pay
değersiz bulan
inci boncuğa sattı
çocuklar doğdu
en güzel ben inanırım diyen
insan eti yiyen

başlangıçta söz vardı
ağızda çoğaldı
ağızlar durmadan açıldı
kapandı
anlam inceldi
saydamlaştı
herkes sahneye çıktı
izleyici kalmadı
alkış duymak isteyen
kulaklar sağırlaştı

başlangıçta söz vardı
söz. öldü

◆

ısı

yağ gibi dondu dünya
yalnızca beklemekle
ömür tüketenlerin
karşısında

◆

anadolya

kaç tanrı gömmüşsündür
tiranlar dişinin kovuğunda
birkaç asık suratlı
heykel kalmış
bir de korkular
kıyıya vurmuş çocukların
son rüyalarında

sert bakışlar atmışlar
bağırmışlar
çığlığa dönmüş hırsları
bedenleri yuttuğu gibi
yutmuş toprak sesleri

◆

"gece sesleri"

bir yazan var ki
vay anam
bakakalıyorum
kalemim
ne yazsa yetersiz
kat kat
üstüme dünya
kat kat
içim

“geçmişin
kanayan küçük elleri”

kaçmayı bilirim diye
caka satmak yok
göster bakalım
bıraktığın
toz dumandan
görünmesin ardın

“yeniden doğmak
için durma”

◆

saldırı

gözleri kamaşan çocuklar
tanımakta zorlanıyormuş
Hiçülke'nin canavarını
şimdiden başka
kip bilmeyen yavrular
ağına düşüyormuş
tarantulanın
baştan sona düzenek
parıltılı tuzak

pek sevmiştik
o canavarı
şarkı söylüyor
dans ediyor
büyülenirdik dinlerken
izlerken

hangimiz direnebilirdik
bir yarıtanrıya
rüyamızı dünyamız yapan
oyuncaklar
eğlenceler
şekerler
ardından bir penis tadı
şekere karışan

üstünden geçilmiş
çocukluğunun kucağına
gözdağı bırakılmış
milyonlarcamız
dünden gönüllüydü
canavar yatağına
yeter ki kurtulsunlar
şefkatli yuvalardan
sahip çıkandan
dinselden
eğitselden
kıllı elden
gece yarısı yorgana uzanan

götü bir biçimde
kurtaranlar vardı
hevesleri kırık
cesaretleri yitik
yarışa
bir dünya
geriden başlayan

biz
tutsak çocuklar
yatarak
bir sünnetçinin
kanlı bıçağının altına
şarkılarla
danslarla
köle damgasını yemişiz

◆

dostça

rastlantı
aşkta değilse
nerede
iki kum tanesi
mars'ta mı
ay'da mı
çölde mi
denizde mi

rastlantı
yaşama bağlar
ölüm kolaylaşır
anlamsızlaşır beden
ağırlığını yitirir
parçacıkların
atomların
moleküllerin
proteinlerin
dostça ayrılırlar

◆

fitne

beşik beşik dolaşırım
istemeden açılan göz
kapanmak bilmeyen ağız
kopacak olanın
inceldiği yerdeyim

◆

soykümtarı

korur köle
toz kondurmaz efendisine
ayaklar altında nesil
ayaklar altında ata
efendi
ebedî tahta

kışlık yakacağı Pinokyo'nun
başkalarının işine
sokup durduğu burnu
bilmediğinden olsa gerek
herkese sorar
kendisinin kim olduğunu

◆

fonoloji

gereksinimi
dinleyecek biri
konuşmak bir anlamsız
bir anlamsız
evin dört bir yanında
dolaşıp duran bakışlarla
her virgülde
her noktada
kafa sallamalarla
azap verici
dinleyicilik

kimse dinlememiş
konuşacak bir boku yokmuş
yine de konuşup durmuş
durmuş konuşmuş
bir yoğunluk ki
rüyana girer
uyurken bile
dinmek bilmez gürültüler

kolaydı gözler
işe karışmasaydı
bir de amansız
bağ kurma hastalığı

zaman geçsin diye mi
neden bu anlatma derdi
bir bağlantısı olmalı
insan sende yaşar
sen unutana kadar

◆

hayat

saman çuvalının
bir yerden bir yere
taşınmasıymış

ne uzam
ne sürek
umursarmış

◆

cymothoa exigua

derin mi bakıyorum
yoksa miyop muyum
kafamda bir kara nokta
“nedense gitmiyor kulağımdan”
şaşkın
suskun
ağda kalmışların sesi
biraz kestireyim desen
ömür bitti

şeker
uslu durursan
bilgisayar
kibarca istersen
maaş
adam gibi çalışırsan
efendi
siktir git başımdan

su akar
dalgamıza bakarız
göğüs olsun
derdince gerilesi

◆

tırnak

kaybettiğini arayan
yüzünü yerde buldum
bulanık suda
dalga dalga

her ölüm haberi
sıran geliyor serinliği
bahar anımsatsın
neyi anımsatırsa
çoğalsan da azalacaksın

tek tırnağı vardır yazarın
tek boyutlu
kazır yaşamı
kanatana kadar
kaçacak yer arayanlara
kapı açar
önce kadınlar
ve çocuklar demez
ilkin kendi kaçar

buradan geçin
bakın bende ne öyküler var
açlığınızı bastırmaz
unutturur bir an
ağzınıza çalar
üstü bir parmak
tozlanmışlardan

◆

döngü

yahu ben
niye böyleyim
"alnında yazılı"
diyen çıkar
ben ne diyeyim

herkesten kaç
sonra yalnızlığına bak
tek başına nesin
yalnızken kimsin
görelim

ayrılmadan önce kız
"bekleyeceğim"
oğlan
"döneceğim" demiş
gitmiş

ormanlar geçmiş
akıntılara kapılıp gitmiş
tepelerde kar olmuş
bitimsiz yolların sonunda
tuzlu suya kavuşmuş

kıyılarını okşamış
sözünü koyduğu toprakların
akşam meltemine kapılıp
sevdiğinin kapısına varmış

kapının önü
adam boyu ot
çalı çırpı
eskiden oğlan şimdi adam
"döndüm" demiş
duyan olmamış

iki kız öğrenci
durmuş önünde
konuşmalarını kesen
kendisini görünce
"burada oturanları tanıyor musunuz"
"kimse oturmuyor orada"
"birileri oturuyordu ama"
"bilmiyorum
hep böyle hatırlıyorum"

yüz akşama dönerken
amaçsız dolaşıp durmuş
meydanda bulmuş kendini
ya yer yanlışmış
ya zaman
kimseler yokmuş
tanıdık bakan

böyledir yolculuklar
iki defa aynı yere dönülmez
bir defa da dönülmez
dönülmez

◆

körleşme

baktın dağ gibi bir engel
küçülecek mi bekleyince
neyi beklediğini bilmezken
zorluğu gözüne kestiren nerede

arama başka yerde
eller senin ellerin
takıldığın taş
düştüğün çukur
yine de
bile bile
inatla
önüne çıkanı
düşman belle

◆

utangaç

en güzel dansı
kimse bakmazken

yüksekten atınca
kırılıyor düşler
kimseye değmeden

yakındaysan uzak dur
anıya dönüş kurtul

◆

oyuncuk

kedi pençesi altında
fare için ölüm
farenin sonu
oyunun sonu

◆

pangea

etinde duymadan
acısını
hazzını
gururunu
utancını
yazan yalancı

içinden geçmiş
tatmamış
çocukça heveslerle
oyunlarla oyalanmış
hesap kitap işleri
bitmek bilmemiş
taş devri geçip gitmiş
taşlar yerine oturmamış

ölüm dediğin aslında
çevrimdışı olmakmış

◆

sen \ ben / aşk

koku yayılır
burundan beyne
açılır sinirler
çiçek çiçek
nereden gelir bu açlık
ilk tadımda bağımlılık
dudağın dudağı
araması
parmak uçlarının teni
bedeni
bucak bucak dolaşmalar
gezgin gibi

ter karışır
göğüs kafesleri buluşur
yürekler diz dize konuşur

kulaklar
bir sese ayarlanmış
gerisi ya duyulmaz
ya katlanılmaz
hastalık ilerlemiştir
gökyüzü dar gelir
sokaklar
köşe başları beklentidir
telefonlar
kapılar
gözün aradığını
vermeyen meydanlar
düşman kesilir

◆

kopyacı

aptal çocuk
ne bilirsin
oyun benim
dolambacım
sanırsın ki
ben kurarım
olan biteni
ben yazarım
aptal çocuk
ne anlarsın
ucu bucağı
bir kalemle
bilir bilmez
oynarsın

◆

saat kumu

sözcüklerin tükettiği
acı bir boşluğa gider
hikaye birden başlar
öylece de biter

anlamazsın
sanırsın

uzammış sürekmiş
neden kafaya takasın
hayat ipi
uzadıkça çürümekteyken

yaşarken son
beklemediğin yerde gelir
sıra sende diyorken
anlamazdan gelirsin

◆

buçağ

bir kuru ağacın
gölgesinde
bin
küçük insan

◆

köle

hikayedir hayatın
sığlarda
oynar durursun
bakmaya korkar
baksan boğulursun

tırnaklarının arasında
içinden çıktığın toprak
adın gibi bildiğin döngü
hür doğdum diye
kasım kasım kasılırsın
hür sanırsın kendini
ananı tanırsın
anlarsın

dostlar
ısınıyor içimde
transistorlar gibi
zorunlulukların
ve arzuların
dilek şart kipleri

gözümün önünde
tam önünde
akıp giden öyküye
bakıyorum
boğuluyorum

◆

sanıt

şairim diye dolaşırmış
yer de gök de duymamış

içinde kendini tanıyan biri
kandıramazmış istediği gibi

◆

çağrı

yağmurdan önce
serinliği duyulan
değişim yakın
böcek olarak
uyansanız da
dışarı çıkın
kendiniz gibi
zehirlenmiş
ezilmiş
kovulmuş
yerinden edilmiş
böceklerle tanışın

◆

boyut

iyi ideasından
şeytan çıkmış
dese biri

aman beyim olur mu
iyi ideasından
nasıl çıkmış
neresinden çıkmış

mutlak güzelin yüzünde
sivilce mi çıkarmış
kopya o
iyiye benzemeye çalışan
uyduruk

aşık mı
düşleriyle gördüklerini
karıştıran salak
iyi ideasından
salak da mı çıkmış

◆

mevta

"hepsi o garibin ölümünü bekliyormuş."

acı söz
kulağımdan içeri
kaynar girdi
içim yandı

ve bir has kardeş
onuna
yirmisine
ellisine
yüzüne
bedelmiş

giden gitmiş
giden öyle yalnız gitmiş
sanki sırtta yük
atılıvermiş

beşine bedel
onuna
yirmisine
ellisine
yüzüne

◆

bir

benim sadık
kara evrenim
kazma senden
toprak senden
ben sendenim

◆

yalan

gerçeğe benzer
umduğuna benzer
içine benzer
gözlere benzer
sözlere benzer
benzedikçe
sana benzer

deniz cesedi
evren yalanı kusar
yalan cesede benzer
koku yayıldıkça
görünmeye başlar
başka cesetler

◆

paydos

böyle kapansa ya perde
güzel bir şarkıyı dinlerken
gözleri yumar gi…

◆

konum

kahramanlık şiirleri yazmışlar
"ölüver" demişler
yataklarında ölmüş bu şairler

◆

talagu

içip içip yatarlar
yazmak dururken
güç toplama
yarının koşturmacasına

evleneceksin
çiftleşeceksin
peter pan gibi
uçmak hayali
acıklı zıplayış
mayışmış
bezgin

sabahın tadı
plastik
metal
karbon
soluk

kucak dolusu yaz sıcağı
otobüsler
tıka basa zorunluluk
mutsuz yüzlerle
yanak yanağa yolculuk

◆

ses

yaşlı bir adamdır
kapıyı açan
    ayak sesleri çocuğun
                yiterken

◆

yazar

dağ mı konduracak
bulutlar hapsetsin
çölü serap kadar güzel
yuvaya çevirsin
uydur babam uydur
yalan dolan mesleğin

◆

yumak

bak
her yerde açık kollarım
ben var ya ben
  gittikten sonra da
        seni
   sarar sarmalarım

◆

hasret

bir açtım gözümü
çevirdim başımı
baktım baktım
baktım doyasıya
sonra kapadım gözümü
döndüm uykuya

◆

şiiroloji

güçlüsü yere serer
birkaç dizede
buz gibi rüzgar olup
teninden geçer
yakana yapışır
ardında dolaşır

kalk çocuğum
bu şiirin ana fikri nedir
diye sorulduğunda
ana-baba sövesin gelir

hazine haritası mı
kullanma kılavuzu mu
yemek tarifi mi
ne yapacaksın
ana düşüncesini

neymiş
şiirin ana fikri olmazmış da
ana teması olurmuş
be p... yedeği
madem afakanlar basıyordu
neden seçtin bu mesleği

tutulamayan dil yüzünden
kulağın biri döşek
yorgan diğeri

◆

beslenme saati

bir tatlı huzur
diye bağırıyordu
siyanürlü balıklar
milyonlarca yıldır
uyku görmemiş gözleri
ki balık hep düşte

bir melekbalığı anımsarım
alımlı ama somaksız
gelinliğini dalgalandırır
salınır
varmışım yokmuşum takmaz
tık tık
akvaryumun canıma bir iki
bakmaz
dayanamaz yem atarım
iki pul çekinerek
biri atılır atılmaz
sonraki yere inerken mideye

bir balık olmak
tertemiz bir kafa olmalı
bilemiyoruz ne çare
hayal edebil…

◆

nasıl

cennet meyvesi gibi görünür
başkasına sümüklü gelen
cennet meyvesi gibi
ölümü göze almak mı dersin
ölümden beter olmak mı
öyle

◆

hesap

geçmiş geçti
çiziktirdiklerin
yanına kâr kaldı

◆

kafa

unutmuş oluyorum
yoruluyorum
uykuya yeniliyorum
sabahında senin
mahmurluğun

◆

sımsıkılmacalar

insan nasıl sıkılır
gün bu kadar kısayken
çuval gibi yığılır

bana sorma
kitaplarım var
birkaç mahalleyi toplayıp
ziyafet çektirecek kadar
yemezler
oturmaz tüyerler
bu kitabı okutma
istersen bir zahmet
kıçıma sok ama
oku deme bana
derler mi
derler

ikra'dan hanelerde
okeyciler
iskambilciler
tavlacılar
yancılar
profesörler

başka adam mı yok
ne diye sorup duruyorsun
ne yalan söyleyeyim
sıkılırım elbet dinlerken
biter
geldik mi diye sorarım

tilki rakısını almışsa
yine bekleyecek
karga
kayın ormanında
batı formunda
merhaba diyecek
sesiniz ne güzel
türküleriniz
sofrasına yağmur gibi
peynir yağsın
yarasın

neden bekliyorlar
sıkılmak için
bir sonraki günü
bekle ha bekle
her düğünde göbekleri
her kuyrukta ayakları

içinde olacak şenlik
gezgin sirk
nereye gidersen gelecek
çırılçıplak bir ağacın altında
kahkahalar atacaksın
incir çekirdeğini doldurmak için
gün boyu uğraşacaksın

sussan
yalnız kalsan
yine gülersin
şiir dizersin
kafandan geçer
düzersin
okunmamış
aklın durur
yazık lan malar
neler neler

sıkıcı insandır sıkılan
kendisinden yüz bulamayıp
başkasına koşan
utanmasalar
–ki utanmazlar
ayak yoluna
yoldaş arayacaklar

sıkılmak ne bilmem
sağdan sola bir dönüş
iki koşuşturma
gün bitti derim
gece olur
yapacaklarım
yarına kaldığı için küfrederim

◆

flüt

baharı getiren Pan
kıçı açıkta
daltaşak
toprağı sulasa
asık suratlarda dalgalanma
kaçma hevesi
tıknefes yele tutuna tutuna

Orpheus'un ardında
eller kasıkta bir sürü
müzik susunca
seviş başlar
kim kime
dum duma

flüt unutturur
özlem
umut
pişmanlık
silinir

şimdi
yeşerme vaktidir

◆

cinnet

duvarda kurumuş bir sümük lekesi
gözlerim lekeye kilitlenmiş
başka bir evrene açılmış *dehliz*
içine düşmüşüm
saatler geçmiş
yolculuğum bitmemiş

neyi paylaşamadıklarını bilmediğim
sesler çarpıyor kulaklarıma
uzadıkça tizleşiyor
sirene dönüşüyor
bir çınlama eşliğinde düşüşüm sürüyor

anımsanmayan saatler vardı dünden
ve ağırlığını hissedince
kanlı bir balta düştü elimden

◆

bohem

yanlış anlıyorum diye bağıran
salak bir bakış deler içimi
en iyi yaptığım iş satılık değil
bir gün alıcı çıkar
kiloya sayar
olsun olsun iki ekmek parası
neden şair olayım
neden yazar
dilensem ya sapasağlam adam

◆

lankestra

bestecisinin yüz bulmuşu
vuruyor kafama
si bemol
si bemol
bach'tan söz ediyor
üstüme boşalmış gibi sakin
açsam ağzımı
dilim sapsarı
gülsem
dişler emanet
yutkun yutkun çıkıyor
göğse çöreklenen aryası

kibrine tüküreyim
yalancı serseri
üstüme varma
hicaz makamı
gücüm olsa kaçardım senden
en az bir oktav yukarı

◆

yutak

malzemeden çalınmış
üstüm başım
cebimde
yüzüme bakmayan
büyük kurtarıcılar
yoklamasam ara ara
onlar da kaçacaklar

yarim olmamış
“yar demedin”
diyecek kadar

dizim kanasa
tükürük merhem
başım ağrısa
uyku ilaç
sabah
öğle
akşam
açlıktan sonra

ölünce taburcu

◆

fıçımın kenarı

Ay'a gözlerini dikmiş
zıplamaya dermansız
nice kalpazan
dünyayı kurtaracakmış
damını aktaramayan
insanlık için savaşmış
kumar masasından
karısını dövmeye kalkan

aydınlık gelecek düşler
*cehalet*i ter gibi
süzülürken alnından
bir tekmeyle çocuğuna
kan sıçırtan kahraman

◆

o zan

şairler neye varlar
soru işareti

bitti
yine bitti
ah yine
diye gözyaşı
dudakların
son buluşmasından sonra
acıklı şarkılar
dinleyerek sürek mi akar

ulan savaş var savaş
savaş varsa savaşacağız
ama şiir yazmaktan
geri durmayacağız
ardı ardına cümleleri
kolye gibi dizeceğiz

ağ mı yokmuş
bilgisayar
koca kitaplıkları yutmuş
varsın elektrik de olmasın
kalem var
kağıt var
oyunlar

◆

projektör

ilaç arama
çıkar gelir
gelmez ise
*vade*ndendir

yırt istersen perdeleri
öfkenin tozu kalkmaz
paramparça et sevdiğin
nen var içinde senin

el üstünde tutuldun mu
bir gün tutulursun
sonra gömerler
işin bitti mi
patates gibi

koy dibine
şimdi yaşıyorsun
göğüs kafesin
tatsız tatlı kaşınıyor
yoruluyorsun
devrildiğin yerden
ister istemez kalkıyorsun

an bu
arka arkaya
tabur tabur geçer
gözünün yaşına bakmaz
sende soru işareti
çakılı kalan bakışlarının
değdiği yerde bir ipucu

başladığın yerle aran
öykülerce

◆

karbonhidrat

ekmek ama nasıl
çeşit çok
ekmek bulamıyorsanız
çözüm ilişikte
ekmeğin yanında ne var
ekmeği veren
ekmeği verenin ağzında
bir sürü laf

◆

miting

yahu diyor bizimki
benden başka kimse yok
bir gülme tutuyor bizi
ses yok

◆

ikircik

"ukalalık işte derim
sen de bir serserisin
bir sarhoş"

ne yaparsan yap
uzam
sürek
kütlen var
adını değiştirsen de
seni kendine çeken var
yanıcı mısın
yanmak var

her kahramanın ardından
bir zavallı bakar
sıva döküldükçe
yanılgı ortaya çıkar

tembel değil de
yeteneksizsin
ya da korkak
görmez
aptal

suçu at başkasına
hayvanını besle
ne tövbekar
ne günahkar
metronom gibi
bir o bir bu yana

◆

kalem-tıraş

korkak
ne yazacak

uyduruk
ucuz
öyküler

damarda
dolaşan
deneyim
üvey evlat

◆

yaratayazmak

ölüm
ardım sıra geliyor
bende telaş
yaratmak üzerine
yaratmak
ölümlülerin işi

◆

gözlemci

bu gece sanki
olduğundan çok
anladım seni
bilmesen de olur
bilmesen de

her yazdığımı
sana sanırsın
okumasan da olur
olur

bakınca görürüm
dolunay gibi
alnının berisinde
neler dönmekte
bilmesem de
dönmekte

◆

kul

doymamış daha
evrenden istiyor
adını bilmez
utanmadan istiyor

mektup yazanı var
dilekçe yazanı
avuç açanı var
avuç kavuşturanı
aklından geçireni
adak adayanı

perde üstüne perde
ne iş karıştırıyorsunuz orada

◆

daral

bre bu ne biçim iş
yattığım yerde
kubbem gökyüzü
koyunları sayıyorum
yıldızları seviyorum
yine de dar geliyor

ne bitmez akşam
etimi kese kese
geçiyor ay
ağır ağır
eğlenircesine

◆

gel

anlamazdan
duymazdan
görmezden
bilmezden
gel

◆

irin

tertemiz bir başlangıç
ardında geçmişin
çamur gibi akan seli
zor mu demiş birileri
demir dişlemek gibi

◆

güven

ya dost
ya ders

◆

ilk-yardım

uslanmaz yeniden
aşk sanırsın
yara alırsın
yerden kesilişi
ayaklarının
kan kaybettiğinden

◆

anons

yalana davet sorular
doğrusunu bildiğin
avuntu beklediğin

◆

sığınmacı

“Korku duvarı yıkıldı”
bir görünüp bir kayboluyor
büyük harflerle
toplanmış insanların
fotoğrafı üstünde
yıkılmayan duvar kalmış gibi
direkler tutmasa
gök düşecek

sınırlar yerinde
yıkılsa ne
tutuştu bir yerinden
zor sönecek

pek acı
ateş sönsün diye
yürüyelim arkadaşlar
diyenlerin bir kısmı
ateşte yandı
ateş harlandı

kendisiyle bile barışık olmayanlar
barış mı demiş
savaşmadan ne kazanılmış
zahmetsiz yemenin bedeli
boynu bıçağa bırakıp ödenir mi
barış içinde yaşayan
çiftlik hayvanları gibi

◆

faktotum

geçtim dediğin yolların
haritası çıkarılmış
bir cümle için boşa
kaç soluk harcanmış

gündüz çalış
akşam yitsin harçlığın
üfleyerek havaya
işeyerek suya karışsın

beklediğine değmez
kendinden başkasını
göremeyip sevemeyeni
yürü git
yürüyebildiğince
elinden geleni
ardına koymadan
ağlayışı yalana
film karesinden fırlayana
bir geçerken uğrayana

tükürür gibi
anar adını
kaldırım taşında
kurur gidersin
ataların zavallı
neslin zavallı

kimden çıkmışsan
senden çıkan o
yumurta vereni
gezdirdiğin kıçtan
yararlı

◆

erce

birikti yazılacaklar
yolda döküldü

isteyebilmek var
istememek daha güzel
söyleyebilmek var
söylememek daha

◆

sefer görev

tanı beni diyen
acınası eylemeler
asmışlar birini
vurmuşlar öbürünü
sürüm sürüm nicelerini

nefesini duyacak kadar
yakınında düşmanın
savaşırım diyorsun
zamanı gelince
elindekileri yitirirken
teker teker
savunacağın kulak arkası
günü geldiğinde

közü kalmış bir öfke
patlasa yaprak kıpırdamaz
bakmadığında gerçeklik
sana bükülmez

komşuna çatacaksın
eşine
dostuna
acını
yakındakinden çıkaracaksın
senden eksileni gizlercesine
noksanlıklar arayacaksın

güzelleştiremedin dünyanı
bulutların üstüne çıkamadın
çıkamayacaksın
az çok bilirsin kokusunu
üstüne örtülecek toprağın

yaşamayı sevip
sevmeden gidene yazık
buduna küfreden
dilin ayrı dursun
sen ayrı
gönül işi
ömür işi
zaman gelmiş
çoktan geçmiş
kafana tıkılanlarla
hesaplaşmaktan kaçarken
ne savaşı

süren azalmış
geçeni kantara vurdun
ağır çekmedi
günü gelince
neler yapacağım neler
sonran tatar çölü

gün geldi
bir köşeye itildin
gelen
ayak altında dolaşma
diyen gençlerin
taze
çatlak sesleri

◆

kofra

ben böyleyim efendim
dilenmem ama
dilerim
dilenci değilim demedim
değilim
demedim değilim

satacak neyin varsa sat
satılacakların olsun
can kulağıyla dinleyen
iki dostun olsun
yetmez mi
yetmez

gör bak nelerim var
üst üste boncuklar dizdim
deniz yıldızları
şeytan minareleri
beyaz midye kabukları
kumdan kalem bile var
sabırsız eller
zor zapt edilen ayaklar

rüzgar alıp götürecekmiş
yarına izi kalmayacakmış
bahanesine sığınmışlar
çaresizliği sat
çareyi
duyuncu gram gram
her kırdığın dört bir yana
gürültüyle dağılır
gözünü dört aç
yalan üstüne yalan
bir yerini kanatır

◆

ilham

avuç açıp beklemek değil
açılıp denize
yola düşüp aramak
sokağından geçmez
bekle bekle
kapını çalmaz
kitapların içinde
satırların arasında saklanır
ardına düşenlerce kucaklanır

◆

susmuşlar

kendimizden başka
ölüleri severiz yalnızca
ağız şapırdatmazlar
çevrenizde kıpırdayıp durmazlar
mutfakta karşınıza çıkmazlar
çok severiz ölüleri
gidip dönmeyenleri

bedeninde taşıdığın suçluyu
nerende saklayacaksın
en güvenli yer
en tehlikelisi

ölüler merak etmez
yalan demektir soru
bilir
sormazlar

gittikten sonra bakan göz
dinleyen kulak
düşünürken yayılan tatlı elektrik
yokluğumda var eden
sevgili dostlar
arada bir saplanan
bıçak gibi yokluk
yoklar

◆

dışkı

ne demiş Ahmet abi
"parmaklarımın üzerinden
su gibi akar giderim"
kimileri var
tuvalete gidişleri bile katliam

◆

hain

bakıyorum çevreme
göremiyorum
kör noktada değilse
ölüm benden uzak
olasıdır ki
arkadan saldıracak

◆

ihanet meyhanesi

hey garson
küçük hesaplar
benden bu gece
sen de
sen de

◆

pareidolia

mitolojide tanrılar
taraf tutarlar savaşlarda
köpek gibi dövüştürürler
araya düşmanlık sokarlar
türlü numaralarla kudurturlar

oyun tahtasında yok yere
boğuşup durur insan

insan mı
kökü bende
yenisini yaparım
biterse

◆

ekmek parası

kim düşürdü tepsini
çocuğum simitçi
gözünden bir damla
düşse eritir yeri
bize bakma sen
sat o yere düşenleri

◆

düşkün

köle arayanları anlarım
köleliği seçmek ne demek

insanları
bazen diyeyim
sevmiyorum
istemiyorum
göz kapalı
özveriye zorlatanları

olmuş da yaşlanmışım
bir elimi öpen
yok mesela
düştüğümde kaldıran

gebersin o moruk
ağlaya ağlaya
susa susa
o kadar yaşamışsa

◆

beklenti

yapılacaklar yapıldı
ne yapalım diye
dolaşıyor eller

yazmak işte
okuyucu uzakta
kalemi tutanın
cümleleri
gelecek

bir gün sana ulaşacağım
bedenimden geriye
tek molekül kalmamış olsa bile
neden diye sorsalar bilmem ama
bütün çabam bunun üstüne

◆

sarkaç

olmadı be tutamadım
kulpundan olacağın
kaldırıp koyacaktım kenara
ayakaltında durmasın

işte yerim aynı
ne işim var burada
az daha
biraz daha
saatler

en çok
seni
bana getireni
seviyorum

◆

komşu

bir biz varız
sanırken
akıyor
evren

daha yeni başlamışız
bakınmaya
miyop bir teleskopla
iyi kötü
az daha açılsa gözümüz
kandil gibi yanacak yaşam
yan yöremizde

◆

kim bilir

bulursam kısmetimi
burada bulurum
kimsenin çalacağı yok
zili olmayan kapımı

karşımda deniz
kaldırımda ben
tepede güneş
elimde kalem

◆

distopya

aramızda zombiler
hayaletler
ne yaparsan yap
önüne geçilmez
çöküş
başlamıştır

hayalet güçsüz
zombi anlayışsız
hangisiyim diye
kafa mı yoracaksın

çok geç

◆

başarı

atom çoktan parçalandı
kafamıza yedik yedik
uslanmadık
oturduğu yerden
yarınını düşünene
bokuna bakıp bakıp
düşlere dalmak kaldı

◆

sofra

yalnız öleceğine
dostların öldürsün seni
zehirlerine
zıkkımlarına ortak ol
otlak ol

dostlarla
süreğinden paylaş
tümünü tüketip
yalnız ölmekten yeğdir

◆

hüner

tembelin işi şiir
yetmez
dizeceksin
düzeceksin
hem yeteneksiz
hem tembel
beceremez
becerilir

◆

bokosmos

şimdi nerede diye sormuyorum
diyor bir adam

on binlercemiz ölürken
her neredeyse
milyonlarcamızın
ırzına geçilirken
çığlıkları duymadı mı

bize gerçeği gösterecekmiş
bir hayatı yalan dolan

◆

ol

sen yine ol
    kimi öpersen öp
        sığınağım

◆

çepeçevreci

meyve yesem meyve yesem
ara sıra kalbimde çarpıntı
meyve yesem meyve yesem
arkadaşlar nar getirdi

kalıbımı bastım sonrakiler
birbirine benzemedi
yalnızlık dedim sevdim
arasına insan girdi
elbet güzel
yanlışlı

kıyıdan başlasam
vatanımı kıyıdan kıyıdan
şöyle bir gezsem
tekne olmaz mı
kıyıyı gözden yitmeden
için acır
öfken kabarır
bu ne acımasız talan

kullandıkların
çöpe sarılır
yerin üstü
altı ile örtülür

biliminsanları
oturup düşünürler
oturmak zorunlu
öyle salık verir
bizim bilge dedeler

dedeleri yakalayın
kaçıyorlar
dünyanın içine edip
ölüyorlar

◆

aşktroloji

kayboldu
parmağının gösterdiği yıldız
gökyüzünü tarıyorum
günlerdir yok
kalem de oynatamıyorum
tükenmişim

geldiğinde yine
neresine düşüyor göster
takımyıldızların
kafada eklemediysek o gün
buralarda olmalı

varlığına yormuştuk
onun etkisiydi
yoksa aklımıza
birbirimize dokunmak
nereden gelecekti

◆

“kelimelerin şahı”

oyun hamuru gibi
yoğururmuş sözcükleri
dizer dizer tümce yaparmış
toprağa basan yalın ayağı
tırnak arasındaki kiri
kar kıyamet demeden
açan kardelen gibi
dökermiş satırlara

tohumunda ne varsa
dallarında o
sen bilirsin küsersen
rolünü beğenmezsen
havada kapanlar olacak
güneşi gördüğü günde
bir çocuğun elinden
ölümü tadan ot olmak

eline bir taş al
iyice bak
sonra hayal et
bitmek bilmez çabayla
çıkılan doruklarda
sana yük olmaktan başka
neye yarar
taş işte
kodumun taşı

taşı tabağı topla
bir adım daha geri
sahi ne kadar geri
nereye kadar

◆

eğitim

öyküler anlatılacak
yalanla gerçek
koyun koyuna
kulaklarda uyutulacak

sır
iki kardeşin doğması
aynı karından
aynı dakika

◆

atçı

haberler kötüdür
bir yandan
gülümsemek gerek
gülmek gereksinim
yaz boyunca her gün
güldür güldürdüler
zor iş
doymak bilmez bir boğazı
doyurma çabası

sanatçılar konuşuyor
kafalar dönüyor
bakalım ne diyor
ilan-ı aşklar
ki bize ne
düzme sultanın
attığı kemiği
gözyaşlarıyla alıyor

kafasına kakılmış
iyi kötü birkaç düşünce
sanatçı ya
yeni işlere bakıyorsun
kırık dökük
ezik
güçsüz
heyecansız
öylesine

sanatını tüketmişse
ne konuşuyor
sanatı yoksa
farkı ne
arada bir dinliyorsak
eski günlerin hatırına

utanırsak adınıza
dilimizden söker atarız
nem kokan şarkılarınızı
hiç aramayız
sesiniz diken olur
yakınınızdan geçmeyiz
sanatçılar ararız
neye inandığını
neye taptığını
bilmeye gerek duymadığımız

hiç sorun görmedi mi
kaç savaşın içinden geçtik
kaç belalı gece atlattık
yerini yurdunu sormam ya
dilin neye döndü
sesin nerelerdeydi
bir şarkı mı yazdın
dert edip
bir cümlecik

alan razıysa da
son hayırlı olsun
küçüğüz biz
küçülemeyiz

özelimize kadar girmişsin
sözümü esirger miyim
sevgilimle beraber
şarkılarını söylemişim
nasıl anlatayım
nereden başlayayım
her şey yolunda mı
sorun yok mu
konuşacaklarınız
mırıltılar mı

canı yananların
hangisinin yanındaydınız

◆

cogito

kilit çekiliyor
kapı açılsın
ayakkabılar çıksın
ayaklar yürüsün
bilgisayar huysuz
bir vınlama
bir aydınlık
karşılama ekranı
yolda kaza yapmış
gelmiyor
makine
yarım kalmış işlere
kırmızı halı sermiyor

bir el defteri
bir el kalemi
bulup getiriyor
yastık dikleşiyor
defter açılıyor
kalem oynuyor
şiir geliyor

yazılıyorum
öyleyse varım

◆

kafam

halay çeker
yas tutarken
okuduğum romanlar

kavgaya tutuşur
bir tatlı huzur
almaya gelmişken şarkılar

öğrenmeye çalışırken felsefeyi
top oynamaya kaçar

◆

ayrık

hasat gelmiştir
ekilen tohumlar
tohuma durmuşlar
düşmandan beter
istenmeyen misafir
ayrıkotları
direnir
topraktır
onun da hakkıdır
gitmez
geldin diye
üstüne bin yıllık
tarih atarsın
yolunu buldu mu
yarıp geçer

◆

termodinamik

entropiyi bilir
önlemini alır anne
durmadan direnir

haindir evlat
bilir içgüdüsel
tutar yine
entropiyi sokar eve

◆

fizyo

kırık diş
gülümseyişi gölgelemiş
toprak
ter
yağ karışımı yüzde

◆

kirlilik

olacaklar karşısında
düşler pek fakir
bütçe düşük
etki güçlü
iplik iplik
çözmeye kalktığında
karşısında düş
naylon torba

◆

döküntülük

resim resim
üstüne çöker
omuzlarına
göz çukurlarına
alnına
yanaklarına
tepeden tırnağa
yeni açmış günlerini
toparlayamamışken
daha

çocukken koşup oynamışsın
aynı kaptan yemişsin
çeyrek asır giriyor araya
kel kafalı göbekli
senin gibi
bir herif karşında
geveliyor
konuştuğunuz dil aynı
vurgular yabancı

◆

sıfırınaltı

hırçın bir kış
dövüyor pencereleri
bakıyorum dışarıya
ne yel duruyor ne kar
karakış
kızgın beyazlığıyla
tam karşımızda
bağırıyor
evli evine
kimsenin gözünün yaşına bakmam
beğenmeyen güneye gitsin

köpek güneyi ne bilsin
kedisi kuşu kirpisi
sığınıyorlar
bir yerlere
sessizce bakıyorlar
bu çıldırmış bakireye

◆

flört

kandırmasak mı kendimizi
hangisi hangisinin bahanesi

yollar kesişir
hevesler teğet
eksilmekse katkı

◆